

голоюно — буші австрійські жовніри увішли до постерунків і голоружили жандармів і австрійських жовнірів. Того дня розоружено все крім постерунків Гусятин, Хоростів, Сухостав, котрі розоружено швидко в неділю. Все відбулося без проливу крові або якого гострого виступу. Розоруженням проводив хоружий УСС. Придун з 13. УСС. Всі адміністративно-політичні влади перейшли в свої руки. Управу комісаріату обрав Михайло Шахович. Дня 6. н. м. переведено по приказу У. Н. Ради вибори на повітове комісаря. Одногосодно вибрано Юрія Шмеркоцького, радника гусятинського суду, а його заступником назначено п. Михайла Шаховича. Дня 5. н. м. заряжено тріботу, бо дійшло до відома, що Мадяри, які переходять в Україну, вивізять в собсю зброю і засоби живина. З близьких сіл все, що жило, вийшло або вийшло до Гусятин і там в дійсности розоружено 2 компанії війська. В четвер заряжено тріботу цілого округу, бо дійшло до відома, що 3 полки Мадярів іде в Україну. З усіх усюдів іоспазалося наше славно козачтво так, що треба було заряжити, щоб частини відійшли до дому. Мадярів розоружується частями так, як приходять.

В шідім півті віршевий лад.

Отаниславів.

В найбільшій ладі, порядку й супокію відобрила Повітова Українська Національна Рада власть у Станиславіві. На сам перед прийшла черга на старосто. Відпоручники Ради д-р Янович, радник Мирон і Кульчицький, явилися в п'ятницю 1. н. м. о год. 6:15 у вечері у старости Завітовського й сповістили його про те, що волею українського народу переходить власть в руки Української Національної Ради. У відповідь сказав староста, що він був на це пригатований, та заявив, що вердасть власть без найменшого спротиву, уважаючи перехід її в українські руки зовсім природною справою з огляду на права українського народу до його власної землі. Опісля перебрано урядування на почті де устанавлено свого мужа довіря. В магістраті прийняв представників посадики міста д-р Німгін, заявивши, що й він був пригатований на обсаву міста українськими горожанами. Вкінці прийшла черга на залізничий дворець і залізничну дирекцію. Обсадиво одно й друге, не вважаючи на спротив директора залізниць Прахтля, котрий вокликався на рішення свого урядничого перовалу в справі введення польської урядової мови в обох інституціях. Всюди поставлено військові варты.

По довершеній обсаді полишено інституціям діловодство те саме й в тіа самім виді, що дотпер. В місті обсажено всі військові магазини, перебрано виживлення міста у власну управу, скріплено органи безпеки. Завдяки всім тим розпорядкам завалував у місті віршевий порядок і супокій, а головно завдяки високій интенісці нашого жовніра-Українця і його панів командантів. Ось і так уся власть в місті й повіті в руках Повітової Української Національної Ради.

Особисті вісти й устанавлення перевела Повітова У. Н. Рада поштою так: Місце старости, а по нашому комісара воставлене для посла д-ра Лева Бачинського. Заступником комісара устанавлено радника суду Кляма Кульчицького, а йому до помочи доданий д-р Надрга. Управу міста оставлено в давній автономії. Поставлено лиш проф. Павла Чайк вського на комісара для берження добра Українського Правительства. Дирекцією залізниць від дня 3. н. м. завідує надрадник Іван Мирон. Дарадником у військових справах устанавлений сотник полку Русин. Всі господарські справи міста й цілого повіта в руках проф. о. Йосифа Раківського. На чолі провізійного уряду на місце ком. Максимовського поставлено проф. Михайла Лаврова. Санітарні справи обсає д-р Володимир Янович. Шкільними справами завідує проф. Павлюк. На шифа пресоного бюра й начального редактора часопису „Станиславівський Голос“ упрощений Михайло Губчак. Свобам прилюдної безпеки реферувє проф. Сябодяник. Справи селінства реферують начальники Корлюк з Чернівца й Осташак з Радні. Представником робітництва обсає тов. Устиянович. Пор. Стефан Калісевич а поручення Пов. Укр. Нац. Ради обсає місце комісара міської поліції для удержання порядку й лучности міських і військових справ. Більша часть персоналу воставється. Форма урядуровання буде більше подібна до австрійської. По довершенню перестрою в станиславівській повіті збралося в селі „Народного Дожу при вул. Голубовського дня 6. с. м. 112 виславинок в сіл станиславівського повіту. Гоги борі старшим п. Корсиком головою, о. Ісаїа воступником. Зубала та Прихвильні писарями, в послужбі присутні звідомлення Повітової Української Національної Ради в дотепершній роботі та волею повітою до відома вислід виставської Національної Ради. Поодинокі

референти Повіт. Укр. Нац. Ради вдавали звідомлення — вожді й з сего ділу. Перший забрав слово голова Ради надрадник Мирон і в своїй промові вказував на те, що переворот довершився супокійно, без проливу крові, в найбільшій порядку. Ми діждалися іже по стільки століттях неволі — цієї згоди, що висжемо на широкіх селянських масах оперти сію державність і бачити сєю рідну землю розвиваєю і вільною. Будування державного організму йде невычайно скоро, члени й повьохласими Ради ваяли в свої руки власть і вислід їх роботи за сей короткий час невычайно корисний. Виплачують підмоги живинам, дбають про виживлення населення (реферувє сию справу о. Раковський) і то краще ніж за австрійського режіму, ав. польського, словом апарат Ради працює невычайно интенівно й вислід цієї роботи конкретний і певний.

В дальшій дискусії забирали голос Губчак, Корлюк і комісар Ради Кульчицький, що вдав вислідомлення з заводування своїм повітом. З представників селінства іосерили Остапак, Глаум, Струтинський, Корлюк і Маркевич і обговорювали всякі справи, що ждуть скорої і певної псагоди.

В суботу, дня 2. н. м. у вечері явилася в львівській Пов. Укр. Нац. Ради в Станиславіві польська делегация, засажена з д-ра Юркевича, д-ра Дідушицького, посла Равха й директорів Підлицького й Парнаса в справі прозводення на власну польську міліцію і апровізаційній справі. Іменем Ради комісар р. Кульчицький дав відповідь, що свобода особности й майна обезпачється українським військом як найкраще, а апровізація в наших руках так обезпачена, а в будучности представляється ще краще.

Незабаром опісля явилася делегация сіоністів (д-р Ландау, Ляффер, Зусман) іосажала Раді „шасть Боже“, заявила, що годиться з тепершнім станом, і просила вилучити в особний легіон Жидів в війська й віддати його під її руку. Рада прийняла ці бажання, а в справі легіону дала таку відповідь, як попередній делегация в справі міліції.

Записуйтеся в технічний відділ українських війск.

З дозволу Начального Отмана Українських Війск я приступаю до формування літучого технічного відділу, метою котрого буде усіма технічними відомостями допомогти нашому війську в боротьбі з ворогом. Відділ мати ме чотири часини: 1) телеграфну, 2) технічну, 3) радіо-телеграфну й телефонну, 4) залізнично будівничу й рухову, й окрему саперно-понтонну чету.

Тих, що бажать допомогти нашому війську своїм знанням, — прозую записатись до відділу. Відділ є окрема військова частина.

Прозую усіх урядовців України почтових, — техніків, телеграфістів, і знаючих саперне, залізничне діло, а також і жомтерів-електротехніків допомогти нашому війську в боротьбі з ворогом, — записавшись до технічної залогі.

Зголстуватись можна: Куркова ч. 12, касарня II поверх, від 11 до 1 год. кожного дня.

Отман Технічного Відділу

Сотник Складенко,
військовий інжинір.

Організація військового судівництва.

Розпорядок Державного Секретаріату військових справ з дня 16. листопада 1918.

Повликуючи до життя військово судівництва на території Західно української Народної Республіки, поділеною рескриптом з дня 13. листопада 1918 на 3 військові області, 12 військових округів, творяться отсі області та округи військові суди (перше Divisions- und Brigadegerichte), які псакио вьєвнутати-вуть військово судівництво на основі дотичних австрійських законів.

I.

Найбільшій військовій трибунал твориться у Львові.

II.

В справах застережених перше дивізіонним судам судять слідуючі військові областні суди:

A. Львів. Командантом є командант військової області Львів. Сему командантєви є віддані військові особи, асирема особи державної жандармерії, що безпосередно або посередно підлягають військом призвам коман-

данта військової області Львів, а військових округів Львів, Перемишль, Рава руська, Самбір. На час ставу області горада Львова вьогнує військово судівництво у Львів колісний суд Начальнісі Команди.

B. Станиславів. Командантом є командант військової області Станиславів. Сему командантєви відлягають військові округи Станиславів, Стрий, Коломия, Чернівці.

B. Тернопіль. Командантом є командант військової області Тернопіль. Сему командантєви відлягають військові округи Тернопіль, Золочів, Чортків, Бережани.

III.

В справах, застережених перше бригадінним судам, творяться отсі військові окружні суди:

A. Львів. Військовий окружний суд. Командантом є командант округу Львів. Йому відлягають військові округи: Львів, Рава Руська, Самбір, Стрий, Перемишль.

B. Станиславів. Військовий окружний суд. Командантом є командант округу Станиславів. Йому відлягають військові округи Станиславів, Коломия, Чернівці.

B. Тернопіль. Військовий окружний суд. Командантом є командант округу Тернопіль. Йому відлягають військові округи Тернопіль, Золочів, Чортків, Бережани.

Суд військової області Львів має перебрати усі справи бузшого дивізіонного суду (Heeres- und Landwehr Divisionsgericht) у Львові і Перемишлі та довести до рішучої полагеди.

Суд окружний Львів має перебрати карні справи бузшого бригадінного суду у Львові.

IV.

Як обвинувачі вступают при окружних судах судовий офіцер, при областних судах військової прокуратор, а при найвишнім військовим судовим трибуналі генеральний військової прокуратор, або його заступник.

Державний Секретар Військових Справ:

Вітовський, отман в. р.

Мандрівка народів.

Кінець війни приліє з сабою одно з великих і грізних з'явищ, нагальний паворот положень і адемералізованих військових відділів. Є це справжня мандрівка народів, мандрівка в первісному значінню цього слова із всіми страхітками, які меє в сабою стихійний залізничних престерів і краів зголеділою, линужділою, обертою масою. Воиа хоче всіми способами дістатися до рідного краю. Полемські, видялювані і уальювані в німецько австрійських краів і Угорщини, вдуті гуржамми, подекуди силою дебиваються до рідко курсуючих поїздів, займають всі місця у вагах, в передсінях, на дахах, трамаються на сідницях. Поїзди ходять дуже мало, а крім того їх рух спинений переворотами в ріжних державах. Сему полемі піхотою спішає всіма дорогами і гостинцями в напрямі української і російської границь. Отсе з'явище стихійне, неперпорядковане входить великі труднощі і хаос в деяких країнах. Головно наша республіка є сильно зааб-орбована цєю мандрівкою, що лежить на битім шляху, на перехрестю східних і західних шляхів.

Центральні держави задержували полонених бузшої царської імперії. Бажючи не випустити із своїх рук робочої сили. В самій Австро Угорщині було понад 600.000 російських і українських полонених. Сьгодніа ця величана фаланга вуждарів, босих і голих, змагає до рідного краю. А на нещастя — їх шлях проходить через наш край. З Угорщиною раз враз вдуті на Стрий все нові поїзди з полоненими; більша частина простує гостинцями і по дорозі не може ізза голоду вдержатися від залуви наших сіл, просячи милостиню, або й силою добуваючи собі поживу. З голоду гинуть полонені десятками, в поїздах і на дорогах.

Евакуация полонених з бузшої Австро-Угорщини приймає дуже хаотичний і неперпорядкований характер. Трьома шляхами: Радивилів, Волочеська і Новоселія напливають маси полонених. В тих районах находяться під ю пору всі полонені, ше більші маси тянуться на залізничних стаях в Галичину. А ше більші транспорти заповідаються в Мадярщини. Між полоненими трапляються безвстатні сутички, котрі кінчаються прикрими наслідками.

Київське правительство не було підготоване на прийаття такої маси повертаючих бранців. Щоби встановити якийсь лад з тіи мандрівці, шеби її взяти в рамки менш-більш правильного руху, відбулося неколко засідань представників відомітих державних установ під головуванням міністра війн Рогози. Пстаповлено встановити дві лінії для позорстунешу: Радивилів-Волочеська, Новоселія Гуса-

Добровольці до Української Національної Армії зголошуються у Львові при ул. Курнової ч. 12.

а другу: Рівне-Шепетівка-Прокірів-Жмеринка. В районі тих ліній встановиться цілий ряд шанталів, громих пунктів, концентраційних таборів і т. п. На пом'яч полоненим призначена рада міністрів перший кредит у висоті 2 мільйонів карбованців.

Від угорської границі переповнені всі поклади полоненими, всі дороги в напрямі до Житомира і Києва. Київський двірцеві забитий тисячами обрваних і вуждованих бранців. І там відбуваються вони силою поїзди, щоби рушити в дальшу дорогу.

Вигляд послесних вививаючо нужденний. Всі вони одягнені в останні лахміття, в пір'яних чоботах і в дивних шапках.

Знову-ж в Україні повертає буша австро-угорська армія. Нема мови про який-небудь урядований поворот. В тій розбитій, перетвореній, ржево-національній масі панує нині лиш одна думка: як найскорше дістатися до дому. Розуміється, не з голими руками, лиш з награбленим добром. Ідучи по дній найменшого спротиву тероризують австро-угорські війська населення України, розбивають і нищать склепи і магазини, грабують, нападують. Через таку анархію ціле українське подудде тремить перед озброєними бандами головно мадярських ватаг. В декотрих містах намагається німецький гарнізон (о скільки є на місці) та українська державна варта озброювати капанівників. — В Одесі і Херсоні населення живе в панічній страху. На австрійських кораблях в Одесі повіває вже югославянський прапор. — Як подає „Кієвська Мисль“ — „Слатяне, повертаючи до рідного краю, забрають сружжя, навіть скоро стілки, мотивуючи то konieczністю обороняти землю в батьківщині, на котру витягають руки Польща і інші“. Так само в Жмеринці і Винниці відбуває ган-пораз велика повертання військом, котре грабують військові і величичі слани.

О скільки ще на території України рух повстанчих австро-угорських військ має хоч який-небудь національний характер, то на території цієї республіки прибрає він дуже небажаний характер як для нашого національного руху, так і спокую і безпеки населення.

Сю справу мусить взяти під особливу увагу наш уряд.

В справі доставки харчів до Львова.

До всіх громад львівського повіту.

Повітовий Харчовий Уряд у Львові, бажаючи забезпечити людиність в необхідну їжу, вважає всіх вісних ємсарів (громадських начальників) підбати про багату доставку до Львова з всіх громад всіляких харчів, як хліба, мизи, збжж, стручківських плодів, баряболі, ярни, меса, згл. зудси та дробу, а особливо молока й молочних виробів, себто: сира й масла.

Багато неможет по різних приютах і сагата хорих і ранених людей по шанталях і заводських потребах конче прозарчування, а для них молоко та його продукти необхідні.

Кожний в нас переконаний про трудність доставки серед тепершніх обставин, в яких озброєні ватаги польських національних людей всією безцінною стріляниною та мушкетерськими гарчачами в склади, з чого повинні голодуючі горожане витягнути кон-свегції. Однак при добрій волі і труді можна по часті сі труднощі побороти а малю лиш накладом труду через трохи дальший обід до міста.

В кожній громаді повинен зайнятися збиранням харчів особий комітет. Кожда громада повинна завзяти або відновити молочну або м'ясницьку молочна. З поблизу сіл можна щоденно довозити свіже молоко до міста, а з дальших громад що другий день. В дальше деяких громадах від Львова можна переробляти молоко на масло й сир і ті продукти, які висять далекій перевіз, доставляти до міста. Вважається тому місцевих громадських комітетів усьх громад львівського повіту й сіл доволити повітів стянати потрібні кількості харчів в громаді і подати негайно вже при аржові перших транспортів повин, коли і в якій кількості будуть надходити дальші поставки. До всі доставки обов'язні всі горожане Української Республіки без огляду на віросповідання і народність, як такеж без огляду на те, чи мають, чи великий земельний власник, чи не мають. Всі горожане на рівні під-

ся свої спроможности в повній напрямі, уповажняється отсим місцевим громадським комісаром (начальником громади) закуповувати надвишку харчів для авроризаційних цілей міста й повіту. Про есенуальний опір поодиноких людей і недостатчу доброї волі належить негайно довести повітовій Харчовій Управі, яка потягне їх до строгої відповідальности.

Всі земні плоди просимо зголошувати у Львові в Повітовій Харчовій Управі в будинку німецької гімназії на Губернаторських валах, а всі молочні продукти і яйця у Львові при ул. Блахарській ч. 18, на I. пов. в д-мі „Прозвіти“ звідки буде призначатися посилки поодиноким вивезенням, а доставкам виплатяться готівкою за доведені харчі.

Повітова Харчова Управа у Львові.

Звідсмлення Начальної Команди Українських Військ

з дня 16. листопада 1918.

Наше положення на боєвих фронтах у Львівській окрузі. Наші війська держаться кріпко на своїх становищах, свідомі своїй важкій задачі.

В районі Замарстинівської групи вибралась вчора в полудне варна експедиція під проводом козацького отамана Долидиша, щоб ще раз прочистити сю частину міста в ворожих ватаг. Крім козацької сотні ватагу ім. Гевти участь в експедиції брав також відділ наших стрільців. Гурманом понеслися вши вустрашківці димарі по обсях богах вулиці Замарстинівської, перешукували дими, конфіскували оружжя й карали на місці смертю членів польської боляки. За бравно також документи польського штабу, розбитого вчора в ім районі. Серед ворогів на стала паніка, переполошені оружні ватаги почали втікати на край міста. Завдяки шквений відділ самого отамана, що на чолі своїх людей нестримно пер наперед, дійшли наші відділи аж на периферію міста — з одної сторони до зах дного кінця вулиці Бузької, а другої аж до вул. Огородницької.

Наші машинні кулі прямо змітали ворогів. З протинної сторони був слабкий огонь від клепарівської ротачки, а зате сильна була стрілянина з другою кінця вулиці Огородницької. Всякі такі наші страхи були незначчі. На жаль, сам вустрашківський отаман одержав постріл в ногу. Польська сторона дала знову зразок своєї „культурности“ в обертанню прилежних жегетеских котвенців. Польська санітарна патруля, пропущена свобідно нашім відділом, виникли козачі, бала до них кілька салів із крісів, які вели увиті в автомобілі, згосмотренім відважкою „Черного Хреста“.

В районі групи Підважче вчорашнього дня авція Гшля тріпотінем теплом вперед. В авші групи поклали організатори польських ватаг і оден санітарний відділ. По стороні ворога меса убитих, крім того багато людей інтерновано. Людиности приказано негайно віддати всяке оружжя. — усього після речення воно знайдеться, буде караний смертю.

Залета Цытаділі відбела ручними гранатами і криксіумом огнем вкряжі стежі, що прсбували підземувати під чим тал.

В інших районах біз перемін. Наша артилерія стріляла зеля нні будинки дирекції гелівників при вул. Житомітській й, де мититься сильна польська залета, пара і ввалі дів і військову стріляниною. Ворожа артилерія відстрілялась, одначе без успіху.

Шеф штабу.

ВСІ НОСЯТЬ І ВІД'ЗНАЮ СОБОРОЇ УКРАЇНИ

на свомім революцій і свободы України 1917 р. в военно срібного металю.

1 К. 50 с.

Комітет і Товариство роковні замовлять виготовити, щоб на час доставки. — Виста в Замарстинівці Львів суд. Руська ч. 10. — Wistly - Zagonia Lambert Kuykarske 20. 419 1-7

Наказ

Державного Секретаріату Військових Окружних Команд Української Республіки.

Всі Військові Окружні Команди мають негайно подати пеіменний спис всіх офіцерів допичного округу, що познать службу в українській війську, беруча під увагу такі рубрики:

- 1. Військовий ступінь. 2. Імя і назвище. 3. Службове приділення. 4. Цивільні ступіні і військове вишколення. 5. Місце й дата уродження. 6. Народність. 7. Увага.

Так само мають команди подати й то ричночасно став підофіцерів і мужик й есенуальне запотрібовання офіцерів і підофіцерів в зазначенням, до якої служби потрібні.

Такі задовлення мають посилати окружні команди що десять днів на адресу Державного Секретаріату Військових справ.

Львів, дня 16. листопада 1918.

Державний Військовий Секретаріат — Вітовський, отаман в. р.

Увага: Ревізори й накази, отодешемі в денниках, обов'язують вже власти, до котрих звернені, тому, щоби прсспішити роботу, не зважаючи на утруднене положення Львова з зраем.

Кілка гадок про задачі нашого правительства.

(Кілка)

Користь з цього булаб та, що з одного боку можна віднести різень науки у вищих класах середньої шксли, а з другої боку в спеціальних школах зобразувати для уряду теоретично добре підготованих фаховців.

Що до предметів науки в середніх школах бажав-би я бачити в науковій аргументації фізику, суспільні науки, кохінтиму економію, штуку, риторіку, едмаче в подробиці геді тут входить. Натиск треба покласти на те, щоб середня шксла дала тризку основу до гережанського виховання.

Для пізнання освіти широких верстов народа слід увести народні університети зго постійну інституцію на зразок скандинавських людських університетів.

Вищі школи побудемо державою української тах, які існують тепер, бо не слід заміриватися їх великих наукових засобів, дебутих такеж наших педагогічних гешам.

Самозрозуміло, що треба дати жіноцтау вступ до всіх ступнів шкль різь оглядно з мужчинами, то через заспоання окремих шкль, то через кослукцію.

Судівництво також справа доволі прсстіа. При всяких перемінах суверенности краю задержується навіть на довгий час давне законодавство, одже й у нас не треба його зараз переміювати. Людям до його виконання маємо на рівні становища від інших до майшчих, бо Українці ще розмріає найлегший доступ шкль до суду й разувалися тут до найращих фахових сил.

Реформи тут також пожадані. Передовсім треба увільнити суди від багату дрібною справ і зчинити їх більше горожанськими, що едно з другим можна дуже добре злучити. Чи всяких „гонорів“, суспільних спорів о межу, або менших грошевих злот не потраплять полагодити громадський суд? Чи до того треба судії з університетською освітою? Чи суд за дрібну крадіж, на малолітнім і багату вишній справ не можна перевести через громадян на місці попознення проступку? Чи не можна установити нар відповідно до місцевих звичаїв, котрі відчутоб більше, а тим самим вони більше відстрашувалиб від їх сповнення, бо їх виданоб і спокотувано на очах односельчан, ніж присуди й кара в місті, де позараного мило не знає? Введення таких судів змощадиб нашому селянству багато гроша й бодай в часті випадкоб його з той такої шквлою процесованій, поширеній між народом. Здавалось, що ний таше піає у нас діла в адміністрацію, до котрої нас не допускали досі, годі тому було в ній вишкодити своїх сил.

Тимчасом воно так не є. Адміністрація була у нас так дико ведена, що при добрій хоті можна повести кріпче навіть недосвідченими руками, бо сама добра воля служити рідному народови заступить досвід дотепершніх адміністраторів, ворожих народови. До того у нас в адміністрацію обзайомлені люде, що мали

